

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 11/07/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 183

Hòa Thượng nói: **“Hào quang của Phật là vô lượng, vô biên, chiếu tận hư không, khắp pháp giới, không có giới hạn. Chúng ta không có cảm giác, không thể tiếp nhận hào quang, Phật quang bị chướng ngại vì chúng ta có quá nhiều vọng tưởng, phân biệt”**. “Hào quang của Phật” chính là lời giáo huấn của Phật. “Hào quang của Phật” không phải là ánh hào quang loé sáng ở một phương trời nào đó, nếu chúng ta nhìn thấy ánh hào quang mà chúng ta không cải đổi, không tu hành thì chúng ta vẫn không thể thay đổi. Chúng ta không áp dụng giáo huấn của Phật trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác chính là chúng ta chướng ngại Phật quang.

Hiện tại, có một vị tu hành đang tu hành rất tốt nhưng chúng ta ngưỡng mộ, đi theo người đó cũng sẽ không có kết quả. Chúng ta ngưỡng mộ chỉ là chúng ta khởi được tín tâm, chúng ta muốn thay đổi thì chúng ta phải nỗ lực tu hành. Chúng ta tu học, nghe pháp, làm việc thiện nhiều năm nhưng tập khí, phiền não của chúng ta vẫn còn y nguyên, chỉ cần có cơ hội thì tập khí, phiền não này liền dậy khởi, phát tác. Chúng ta không tiếp nhận, không thật làm theo giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền chính là chúng ta ngăn cản giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền.

Hôm qua, tôi tham dự một lớp học, mọi người đều chia sẻ về việc gia đình của mình đã thay đổi, đã trở nên hạnh phúc. Nếu Thánh Hiền cũng nghĩ đến hạnh phúc của riêng mình, không mang giáo dục phát dương quang đại thì ngày nay, chúng ta sẽ không có cơ hội tiếp nhận giáo dục của các Ngài. Chúng ta phải phát tâm thật làm, thật thay đổi chính mình và không ngừng nỗ lực phát dương quang đại Phật pháp, giáo huấn Thánh Hiền. Hào quang của Phật không phải do ngọn núi nào che mắt mà chính tập khí, phiền não của chúng ta đã chướng ngại ánh hào quang.

Phật Bồ Tát đến thế gian đều tận tâm tận lực vì chúng sanh lo nghĩ. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tra trong Đại Tạng Kinh xem Thích Ca Mâu Ni Phật có ngày nào nghĩ hề không?”**. Thích Ca Mâu Ni Phật rong ruổi suốt 49 năm để giảng dạy giúp chúng sanh giác ngộ. Hòa Thượng nói, thời Phật không tổ chức cộng tu, Ngài chỉ ngày ngày giảng Kinh, nói pháp giáo dục người giác ngộ, mỗi người sẽ tự tu tập, hạ thủ công phu. Ánh sáng của Phật chiếu được đến thân chúng ta nghĩa là chúng ta được tiếp nhận giáo huấn của Phật. Chúng ta thực hành triệt để giáo huấn của Phật là chúng ta được Phật quang phổ chiếu, Phật lực gia trì.

Chúng ta thường cảm giác là có một thế lực nào đó đang hỗ trợ chúng ta, nếu các Ngài có thể giúp được chúng ta thì các Ngài đã biến thế giới Ta Bà thành thế giới Cực Lạc để không còn chúng sanh khổ đau, để Bồ Tát Địa Tạng không phải ở trong Địa ngục tiếp độ chúng sanh. Nếu chúng sanh không được giáo dục thì họ không thể chuyển đổi được tập khí, phiền não. Phật quang bị giới hạn vì chúng ta có phân biệt, chấp trước, chúng ta xa lìa phân biệt, chấp trước thì Phật quang sẽ không có giới hạn.

Hiện tại, chúng ta nhìn thấy người khác không bằng mình, người khác xen tạp thì chúng ta không thể cùng nhau về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, giác. Phật Bồ Tát đến thế gian là để tiếp độ chúng sanh. Phật A Di Đà thiết lập thế giới Tây Phương Cực Lạc, tạo nên một thắng địa để chúng sanh tu hành, thắng đến thành Phật. Bản hoài của chư Phật là giúp chúng sanh giác ngộ, chúng sanh không còn phải đọa Địa ngục. Người tận tâm tận lực vì người khác là người đang làm theo chí nguyện của Phật. Chúng ta tu hành là để chúng ta hàng phục tập khí, phiền não của chính mình, đồng thời dùng phương tiện khéo léo nhất để tiếp độ chúng sanh.

Ngày trước, tôi mặc áo tràng nâu nhưng hiện tại tôi thường mặc đồ vest, tôi muốn có hình tướng gần gũi với mọi người để họ sinh khởi được tín tâm với Phật, với Thánh Hiền. Những việc tôi làm đều là hy sinh phụng hiến, vì chúng sanh phục vụ. Ngày trước, khi tôi đến một nơi, mọi người thường có ánh mắt dò xét, hiện tại, tôi đã tận tâm vì chúng sanh nhiều năm nên mọi người không nhìn tôi với ánh mắt như vậy nữa. Hai mươi năm trước tôi dịch đĩa Hòa Thượng, bây giờ tôi lại tiếp tục dịch đĩa của Ngài. Ngày trước, khi tôi chưa học Phật pháp, tôi đọc rất nhiều sách kiếm hiệp, từ khi học Phật pháp, tôi chỉ đọc sách của Hòa Thượng Tịnh Không. Tôi đã có gần 2000 giờ học không trễ một phút nào, bây giờ không một ai nói tôi là xen tạp. Chúng ta thường cho chúng ta là chuyên nhất, người khác là xen tạp.

Hôm qua, khi tôi đến lớp học, tôi mang theo 30 lít nước mía để mời mọi người. Đây là việc tưởng nhỏ nhưng không nhỏ, chúng ta phải có tâm sẵn sàng cho đi, vì người khác lo nghĩ. Nhiều người tu hành Phật pháp Đại Thừa nhưng họ không biết vì người lo nghĩ, họ chỉ nghĩ đến hạnh phúc của riêng mình. Gia đình chúng ta đang hạnh phúc, chúng ta không quan tâm đến những gia đình sắp tan vỡ, vậy thì chúng ta có đang vì người lo nghĩ không? Chúng ta niệm Phật để được vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta thành Phật không phải để chúng ta được an vui, ngay khi, chúng ta chứng được Bồ Tát Bất Thối thì chúng ta phải quay trở lại thế giới Ta Bà để tiếp độ chúng sanh. Thế giới Ta Bà không chỉ ở trái đất mà bao gồm vô số các tinh cầu trong vũ trụ. Chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng là vì chúng sanh vậy thì ở thế gian chúng ta cũng nên làm những việc có thể tiếp độ chúng sanh!

Hòa Thượng từng nói, chúng ta vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc là để được ở bên cạnh Phật A Di Đà, hoàn thành học nghiệp cao nhất để chúng ta phục vụ

chúng sanh được tốt nhất, nếu chúng ta không có ý niệm này thì chúng ta không thể vãng sanh. Trên “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nói: “**Phát tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm**”. Chúng ta “*phát tâm Bồ Đề*” mà chúng ta không “*một lòng chuyên niệm*” hay chúng ta “*một lòng chuyên niệm*” mà chúng ta không “*phát tâm Bồ Đề*” thì chúng ta cũng không thể vãng sanh.

Ngày trước, có người nói tôi xen tạp, họ đi bảo mọi người đừng mời tôi đi giảng để tôi ngồi ở nhà niệm Phật vãng sanh. Họ cho rằng tôi vãng sanh để được an hưởng ở một thế giới an lạc. Nếu chúng ta vãng sanh là để độ chúng sanh thì ở thế gian, chúng ta có cơ hội tiếp độ chúng sanh, tại sao chúng ta không làm? Sau khi đi bốn ba nhiều năm để làm giáo dục, tôi quay lại học 1200 chuyên đề của Hòa Thượng, sau đó tôi học “*Tịnh Không Pháp Ngữ*”, hiện tại, tôi tiếp tục dịch bộ đĩa “*Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú*” của Hòa Thượng. Trước đây, tôi đã dịch 30 tập trong bộ đĩa “*Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú*”, chúng ta còn cần dịch khoảng 900 tập. Tôi chỉ dịch đĩa, chỉ học pháp do Hòa Thượng giảng, chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phật**”. Nếu độ chúng sanh là xen tạp thì Phật Thích Ca đã không đến thế gian này tới 8000 lần, Phật Bồ Tát cũng không cần phải đến thế gian.

Khi Hòa Thượng giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, Ngài nói: “**Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn**”. Chúng ta niệm Phật có thể gián đoạn nhưng tâm Phật, tâm vì chúng sanh của chúng ta không được gián đoạn. Có người ngày ngày niệm Phật nhưng trong tâm của họ không có Phật. Tâm, nguyện, hạnh của chúng ta giống như Phật thì đó mới là chúng ta niệm Phật. Phật A Di Đà phát nguyện thiết lập thế giới Tây Phương Cực Lạc trang nghiêm, thanh tịnh để tiếp dẫn chúng sanh ở tận hư không khắp pháp giới. Ngài đã phải trải qua vô lượng kiếp tu hành để thiết lập được thế giới Tây Phương Cực Lạc đây chính là Ngài độ chúng sanh. Giáo huấn của Phật chính là hào quang, chúng ta không thực hiện theo giáo huấn của Phật là chúng ta chướng ngại hào quang của Phật, chướng ngại sự gia trì của Phật.

Hòa Thượng nói: “**Năng lực độ chúng sanh của Phật không ai có thể so sánh được, trí tuệ, đức năng của Phật là viên mãn. Đại sư Thiện Đạo khuyên người học Phật phải nên nghe Phật nói, không nên nghe lời Bồ Tát. Bởi vì trí tuệ, đức năng của Phật là viên mãn, trí tuệ, đức năng của Bồ Tát chưa viên mãn cho nên chúng ta chỉ nghe theo Phật**”. Khi tôi mới đọc những lời này của Hòa Thượng tôi cảm thấy ngạc nhiên nhưng sau đó tôi hiểu được nội dung mà Ngài muốn nhắc nhở chúng ta. Thí dụ, trước đây, nhiều người nghe pháp của Hòa Thượng, sau đó, họ nghe Thầy Định Hoằng giảng và làm theo “*Địa Tạng Chiêm Sát Sát Nghi*”. Tôi nói, chúng ta nghe Hòa Thượng thì chỉ nghe lời Hòa Thượng dạy, học trò gần gũi với Hòa Thượng cũng không phải Hòa Thượng.

Có người nói, tôi có thể từ bi mà phát tâm dịch đĩa của cô Lưu Tố Vân giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” hay dịch đĩa của Thầy Trần hay không. Đây là họ có ý niệm xen

tạp, vọng tưởng, chấp trước. Tôi nói, tôi không làm được, nếu chúng ta dịch thì chúng ta dịch “**Kinh Vô Lượng Thọ**” do Hòa Thượng giảng, cô Lưu Tố Vân giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” cảnh giới không thể bằng với Hòa Thượng giảng. Cô Lưu Tố Vân rất kính trọng Hòa Thượng, cô giảng để tiếp nối mạch giảng pháp của Hòa Thượng, tiếp độ một số chúng sanh hữu duyên.

Năng lực của Phật là viên mãn, năng lực của Bồ Tát chưa viên mãn nên chúng ta phải học theo Phật chứ không học theo Bồ Tát. Chúng ta học Phật pháp, chúng ta phải biết nên học như thế nào. Có người đề xướng pháp của Thầy Trần, Thầy Hồ Tiểu Lâm hay có người niệm Quan Âm Bồ Tát, tụng “*Chú Vãng Sanh*”, nhưng Hòa Thượng nhắc chúng ta phải xác quyết niệm một câu “**A Di Đà Phật**” đến cùng. Khi Hòa Thượng giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, Hòa Thượng nói: “**Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời chỉ niệm câu “A Di Đà Phật” không!**”.

Hòa Thượng nói: “**Nhà Phật nói “vạn pháp giai không” là từ trên thể mà nói, “vạn pháp giai hữu” là từ ở trên hình tướng mà nói. Chúng ta nhìn thấy được như vậy thì chúng ta không có chướng ngại**”. Trên hình tướng là có nhưng trên thể là không. Thể dụng thể tướng là không hai, không và có là một. Mọi sự, mọi việc đều ở trạng thái thành, trụ, hoại, không. Ở Vũng Tàu, có ngọn núi đang tan rã, đang hoại khi chúng ta chạm tay vào thì đá vỡ ra thành cát. Người hiểu chân tướng sự thật này là người chân thật thông suốt.

Chúng ta nghe những điều này có thể chưa hiểu nhưng đến một ngày chúng ta sẽ tự hiểu. Chúng ta cải đổi tập khí, phiền não thì tâm chúng ta sẽ dần dần thanh tịnh, tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ hiểu những điều này. Khi còn nhỏ, tôi rất thích đọc một câu trong “**Kinh Pháp Hoa**” là: “**Cho dù tạo tội hơn núi cả, chẳng nhọc Diệu Pháp vài ba hàng**”. Chúng ta cho rằng, chúng ta tụng nhiều lần “**Kinh Pháp Hoa**” thì chúng ta có thể tiêu tội nghiệp, có nhiều công đức thì chúng ta đã hiểu sai, điều quan trọng là chúng ta dụng tâm như thế nào để tụng.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không nhìn thấy rõ lý và sự, tướng và tánh nên sự lý bị chướng ngại. Chúng ta “sự sự vô ngại” thì mọi sự, mọi việc chúng ta đều không có chướng ngại**”. Chúng ta nghe những lời này nhiều lần thì chúng ta sẽ dần hiểu. Phật nói: “**Thế gian vô thường, cõi nước không an**”. Nhiều người cho rằng đời sống của họ tốt đẹp, giàu sang, hạnh phúc nhưng đến khi họ phải rời xa thế gian thì họ sợ hãi, cố gắng bấu víu cuộc sống. Thế giới không có gì bền chắc, chúng ta không cần khổ sở để truy cầu mọi thứ. Người thế gian rất sợ cái chết, chúng ta cũng sợ nhưng chúng ta biết rằng không ai tránh được cái chết. Về lý, chúng ta biết rằng cho dù là người nổi tiếng, người bình thường hay người cực thiện, cực ác cũng nằm trong sự chi phối của định luật sinh, lão, bệnh, tử. Về mặt sự, chúng ta biết trân trọng thân, trân trọng thời gian sống làm tất cả những việc cần làm để lợi ích chúng sanh. Đây là sự lý viên dung, sự lý vô ngại. Chúng ta nắm lấy sự vô thường để tạo nên sự chân thường. Mỗi chúng ta đều

có thể tạo nên sự chân thành, việc phục vụ chúng sanh chính là chân thành. Đây là chúng ta sự lý viên dung, không có chướng ngại.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể thông suốt sự lý vì chúng ta bị vọng tưởng, chấp trước che mờ. Năng lực, trí tuệ, thần thông, đức năng của chúng ta là vô lượng, vô biên nhưng chúng ta không thể tự tại thọ dụng năng lực của chính mình”**. Chúng ta có thể tổ chức trại hè có khoảng 500 người tham gia một cách viên mãn đây là chúng ta tự tại thọ dụng năng lực của chính mình. Người thế gian cho rằng việc này là phi thường. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta còn có thể làm được Phật vậy thì có việc gì mà chúng ta không làm được!”**. Tự tánh của chúng ta là viên mãn.

Hòa Thượng từng nói, khi nghe pháp của Ngài, mọi người phải nên biết Ngài đang giảng ở đâu, nếu Ngài giảng ở đạo tràng tu theo pháp môn Thiền Tông hay đạo tràng tu theo pháp môn Mật Tông thì Ngài sẽ nói khác, Ngài sẽ tán thán pháp môn Mật Tông, pháp môn Thiền Tông hoặc Ngài sẽ nói, mọi người nên Mật Tịnh hoặc Thiền Tịnh song tu. Hòa Thượng nói như vậy để nếu mọi người tu Thiền Tông, Mật Tông không thành công thì họ có thể tu pháp môn Tịnh Độ. Ở đạo tràng tu theo pháp môn Tịnh Độ, Hòa Thượng sẽ khuyên chúng ta suốt cuộc đời chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”**. Đây là Hòa Thượng đang tùy cơ, tùy biến để diễn pháp một cách diệu dụng.

Khi Thầy Định Hoằng đến đạo tràng tụng **“Kinh Địa Tạng”**, Ngài tán thán phương pháp **“Địa Tạng sám pháp”** nhưng nhiều người chuyên niệm Phật lại đề xướng phương pháp này. Trước đây, nhiều người đề xướng phương pháp bất niệm tự niệm, ban đầu nhiều người niệm Phật nhiều năm cũng làm theo phương pháp này nhưng sau đó họ đều bỏ. Khi Hòa Thượng đến giảng ở một đạo tràng tu theo **“Tam Thời Hệ Niệm”**, mọi người nghe Hòa Thượng tán thán **“Tam Thời Hệ Niệm”** thì họ cho là Hòa Thượng đề xướng phương pháp này nên họ làm theo. Chúng ta phải học pháp với Phật, nếu thời đại này chúng ta có giáo pháp của Hòa Thượng thì chúng ta học, đề xướng pháp của Ngài. Chúng ta đang chuyên tâm dịch bộ **“Tịnh Độ Đại Kinh”** do Hòa Thượng giảng.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!